

MUNKÁRA FOGNI ISTENT

Bor Ferenc

Ságvár, 2012. 08. 06.

Dicsőítjük és áldjuk Atyám a drága szent nevedet! Köszönjük a *Menny erőforrásait*, amit nekünk adtál, hogy *győzedelmes életet* élhessünk. Megvalljuk mindannyiunk fölött, hogy mi Krisztusban *győztesek* vagyunk, áldottak vagyunk, gyógyulást, szabadulást nyertük, a kereszt munkája által.

Hálát adunk Uram, hogy benned *bízhatunk*, nincs más mentsvárunk és kapaszkodónk, csak Te. Köszönjük, hogy a szolgáló *angyalokat* mellénk rendelted, hogy őrizzenek minket minden utunkban. Akik kézen hordoznak minket, hogy meg ne üssük lábainkat a kőbe.

És mi oroszlánon és áspiskígyón járunk, megtapossuk az oroszlánkölyköt és a sárkányt, azaz az ellenségnek minden erejét, és *semmi nem árthat* nekünk, mert hatalmat kaptunk Krisztusban. Az ellenséget a *talpunk alatt* tartjuk, a legyőzött ellenséget. Mi pedig *győztesként uralkodunk* felette a Jézus nevében.

Köszönjük Atyám a békességedet, ami a szívünkbe költözött, és hálát adunk, hogy *örök életet* nyertünk, a szent vér áldozata által *igazzá* tettünk Krisztusban. Megragadjuk az ábrahámi áldásokat és a *megváltás teljességét*.

Köszönjük a Te Igédet, ami *világosságot* hoz az életünkbe, és hálát adunk Uram, hogy az Ige által *megújíthatjuk* a gondolkodásunkat, a gondolatmintáinkat kicserélhetjük Krisztuséra. Megvalljuk, hogy Krisztus értelme a miénk, s a szükséges időben mindent tudunk.

Hála a Szent Szellemért, hogy a mai napon is *munkálkods*, működnek a szellemi ajándékok és szabadulások, gyógyulások jönnek elő a Te dicsőségeddel. Köszönjük Atyám, hogy a Te szentjeid *bizonyosságot* tesznek a gyógyulásokról, a szabadulásokról, az áttörésekről, és ezzel is téged dicsőítenek.

Hálát adunk Uram, hogy abban a *tudatban* élhetünk, hogy a *Nagyobb* lakik bennünk, és mindenre van *erőnk* a Krisztusban, aki megerősít bennünket. Tied minden dicsőség Mennyen és földön, az Úr Jézus Krisztus szent nevében! Ámen.

Bátorítsd a szomszédodat azzal, hogy *hatalmasan megerősítettél* Krisztusban. Hallelúja! Szeretettel ölelünk benneteket, szó szerint forró szeretettel. Hálát adunk Istennek, hogy nem a láthatókra és a forróságra tekintettek, hanem az Úrra, és a szívetekre hallgattatok, mert a mai napon is az Úr szeretne építeni mindannyiunkat.

Elkészült a helyi *örömHÍRmondó* újságunk. A vezércikk, amire az Úr felindította a szívem, hogy milyen *tervek* léteznek egy ember életében. Mert ezt sokan nem látják tisztán, mert nem foglalkoznak Isten üzenetével. Vannak az *isteni tervek*, azok a *jó tervek*, és abba kellene beleilleszkednünk, és megtalálni a helyünket. Aztán vannak az *ördög csapdái*, miket el kellene kerülni, és vannak erre igei módszerek. Harmadik dolog pedig a *saját elképzelésünk*. A három közül az isteni terv a rendelt terv, az a legjobb és követendő.

Az *Áldásözönből* a második rész a *szív állapotával* foglalkozik, mert nem mindegy, hogy milyen szívvel adakozunk. Úgy is lehet adakozni, ahogy a Biblia tanítja, hogy a ball kezed ne tudja, mit adott a jobb kezed, így hát inkább visszahúzná. Úgy tenne, mintha a fogát húznák, ezek nem olyan indítékok, amelyek az Úrnak tetszésére vannak. Nem okoz örömet Isten szívében, és nekünk sem okoz örömet, aki így adakozik. Mert az Isten a *jókedvű adakozót* szereti, azt mondja a Biblia.

Vannak itt olyan esetek, konkrét esetek, hogy a nincsteléneknek nem volt mit adniuk, köveket tettek a perselybe, inggombot tettek a perselybe. Ezek csak azoknál működik, akik tényleg *nincstelének*. Akiknek nincs semmijük. Azaz nem ránk vonatkozik, csak lássátok, hogy az *élettelen dolgok* is tudnak sokasodni.

Ezzel kapcsolatban még egy pásztor mondott egy bizonyosságot, hogy akinek megértése van a szívéből, hogy az Urat *megtisztelje az ő jövedelmével*, annak Isten megáldja a kezének munkáját. A kiskertjéből összekészíti a kis zöldséget, a zöldbabot, az uborkát, és hozza istentiszteleti alkalomra, és a pászturnak adja fizikálisan, de igazából az *Úrnak adja*.

Mert a szíved az *Istent tiszteli* meg ezzel. Sokféle módon lehet megtisztelni Öt, és sokféle lehet a szív állapota, ahogy az ember ad, de Isten mindig a szívre, és az *indítékra* tekint. Tehát ez legyen mindig előtetek, hogy a *szív állapota* milyen. Van két bizonyosság is, a hátoldalon pedig a házasság témájú könyvkiadásról is olvashattok néhány gondolatot, és köszönjük az imáitokat ennek kapcsán is.

Mai tanítás címe: Munkára fogni az urat

Múlt héten arról tanultunk, hogy hogyan lehet *együtt működni* Istennel. Előtte pedig, hogyan lehet gondmentesen élni. Igazából ez is bekapcsolódik a sorozatba, hogyan lehet az urat munkára fogni.

Kezdjük az Ige olvasását a Fil. 2:13-mal. Az egyszeri főnök azt mondta, hogy nem a főnöknek kell dolgozni, hanem csak ki kell osztani jól a feladatokat, és számon kérni, hogy végrehajtották-e. Tehát a Biblia szerint mi *királyok* vagyunk, akkor *uralkodók* vagyunk, és igazából a királyok is dolgoztatnak, kiadják a feladatokat. *Rendeleteket* hoznak, ez által uralkodnak.

Filippi 2:13 Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést jókedvéből.

Egy *másik fordítás* úgy szól: *mert Isten az, aki munkálkodik bennetek.*

Mit tesz a bennünk lakozó *Nagyobb*? Elemezzük ezt az Igét egy picikét. *Munkálkodik*. Min munkálkodik? Hát az *Ő akarátán*, hogy jó kedvéből véghezvigye azt. Miben leli a *jókedvét* a mennyei Atyánk? Egyrészt hogy *megvan* nekünk mindaz, ami az Ige szerint biztosított a számunkra.

Másodsorban pedig: mindent *megteszünk*, amit az Ige szerint megtehetünk. Ha így élünk, akkor Isten *gyönyörködik* bennünk. Ne felejtsetek el, a múltkor is elhangzott, hogy amit Isten *kér* tőlünk, arra *képessé* tesz bennünket. Olyat nem kér, amit nem tudnánk véghezvinni. *Képessé* tesz arra, hogy *cselekedjük* az *Ő Igéjét*, képessé tesz arra, hogy *birtokoljuk* az áldásokat, az ábrahámi vonalon kapott áldásokat.

Az ember szíve örül, amikor *felszabadíthatja* benne a Krisztust, a benne lakozónak az *erejét*. Nem szabad elfelejteni, hogy amikor újjászülettünk, akkor az Istennek az *élete*, és *természete* került a bensőnkbe. Természetesen az *erőt* is hordozza ez magában, a természetfeletti erőt. Az erő bennünk van. Nekünk csak fel kell tudni *szabadítani*, és azt *munkába* állítani.

Akik autót vezetnek, különösebben nem okoz gondot az a fogalom, hogy útkeresztződésben *elsőbbségadás*. Aki a főúton megy, azt engedjük. A mellékúton indulok hazafelé, akkor a csomópontban *elsőbbséget* adok.

Te is adj *elsőbbséget* Istennek. Hogy *Ő közlekedjen* a főúton. Mert ha *elsőbbséget* adunk Istennek, akkor sokkal nagyobb mértékben tud bennünk munkálkodik. Sokkal nagyobb mértékben foghatod munkába, ha te vagy a mellékúton, és *elsőbbséget* adsz a főútvonalon közlekedő nagyobbaknak. Mindenképpen bölcs dolog az *elsőbbségadás*, a főútvonalon nagy kamionok is közlekednek, és igen könnyen el tudnak sodorni egy személykocsit.

A földi szabályok, és a KRESZ így írja, akkor azt illik betartani. Ebben az esetben, ez egy *szívbeli hozzáállás*, hogy a nagyobbak adok *elsőbbséget*. *Előre engedem* az Urat. Udvarias vagyok, hogy Uram, *te menj előttem*, egyengesd az utat, az ösvényt, és *én megyek utánad*. Jézus maga mondta: *én vagyok az út!*

Ő volt az úttörő, mi pedig követjük Öt. *Ő kitiporta* az utat előttünk. Amikor kicsi gyerekek voltunk, és nagy volt a hó, akkor úgy mentünk iskolába, hogy egy szülő vagy nagypapa ment

elől, tiporta a havat, és a gyerekek már a nyomba el tudtak menni. Tehát te maradj a mellékúton, és *engedd Istent a főúton közlekedni.*

Hogyan tudjuk munkára fogni az Urat? Először: hisszük, hogy Ő az első és nem én, és Ő a *Nagyobb*, és nem én. Kettes: ahogy Hagin megvallotta és írja: hogy Isten *Igéje igaz*. Hiszük? Hiszük. Hármas: az itt leírt igazság *megvallása*.

Tehát a Nagyobb *benniünk* él, Isten *Igéje igaz*, ezt *megvalljuk*, és jön az *eredmény*: valóságba jön az a dolog, amit szeretnénk, amit kértünk, amit megvallottunk, amit várunk. Nincs messze a következő Ige:

Filippi 4:13 Mindenre van eróm a Krisztusban, aki engem megerősít.

Ez egy *természetfeletti erő*. A görögben ez a szó *hatalmat* is jelent. Tehát hatalommal, erővel *felruházott képesség*. Ez az erő nem a saját erőnk, ez az Istentől származik, átruházott, kapott erő. A *megerősít* szó azt is jelenti: *hatalmassá tesz*. Így a megerősítésnek van egy erőteljesebb verziója, hogy *hatalmassá tesz az Ő képessége* által. Ez az erő, nem a mi fizikai erőnk.

1930-as években történt egy eset, akkor még a léghajóval is kísérleteztek közlekedni, és több száz katona próbálta lehorgonyozni kötelekkel ezt a léghajót. De valamilyen szélmozgás miatt a léghajó ismét fölemelkedett, és a kötélén néhány katona ott maradt, aki nem engedte el időben. A magasból leestek, de volt egyetlen katona, aki nagyon magasra feljutott, és mindenki szörnyűködött a földön, hogy ha ő leesik, akkor nem marad életben.

Aki saját erejében bízott, az előbb-utóbb leesett. A saját erőbe hosszú távon nem bízhatunk. Ez a katona, a következőt tette: észrevette, hogy ez a kötélnél 120 cm. Egy kézzel kapaszkodott, a másik kezével a derekára csavarta a kötelet, megerősítette, és utána gyönyörködött a tájban. Az Úr bölcsessége volt vele.

A megoldás: te is *burkolózz* bele Isten *ígéretébe*, mint a katona a kötélbe, és teljes mértékben *hagyatkozz* az Úrra. Ez a katona a kötélre hagyatkozott, nem volt más lehetősége, mert a saját erejében nem tudta volna tartani magát.

Efézus 6:10 Végezetre atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és az Ő hatalmas erejében.

Tehát az *Úrban* legyetek *erősek*. Az Úr *ereje* a mi *erősségünk*. Az Úr bennünket meg tud erősíteni, *hatalmassá tenni*, bennünket, embereket képes *legyőzhetetlenné* tenni. Azokat, akik az Ő oldalán állnak, akik a szövetség részesei. Így soha nem szenvedhet egy keresztény vereséget. A *természetes* erő nem tudja legyőzni a *természetfelettit!*

A *világ* összes fizikai ereje, természetes ereje *kisebb*, mint a győztesként feltámadt Úr Jézus ereje és a Szent Szellem ereje. Ha mérlegre tesszük, a világ összes ereje nem tud annyit nyomni a mérlegen, mint Isten *természetfeletti* ereje. Jó ezt tudni.

Isten bennünket hatalmasan *megerősített* azzal, hogy a Szent Szellemét nekünk adta. Befogadtuk a Szent Szellemét, a feltámadás erejét, aki a pokolból kihozta az Úr Jézust. Azáltal, hogy a nagyobb lakik bennünk, mi *nagyobbá váltunk* minden ellenségnél! Ezt fontos tudatosítani, hogy nagyobbá tett bennünket. *Nagyobbá tettünk* Krisztusban!

Egyébként is Krisztus az ellenséget lerendezte, *legyőzte* és a lábunk alá helyezte. Kísérteni fog, sugdolózni fog, de nekünk hatalmunk van, hogy *ellenálljunk*. Tudatosítanunk kell, hogy *kik vagyunk Krisztusban*.

Bennünk van a Szent Szellem a *feltámadás erejével*, a csodatevő erejével, bennünk van az isteni *képesség* és isteni *bölcsesség*. Engedd, hogy ez a bölcsesség *irányítsa* az életedet. Engedd, hogy *ajkadat* csak a Szent Szellem használja, és azok a szavak jöjjenek ki, amelyek az Úrtól származnak. Ezek az *építő* szavak.

Sok keresztény nem meri elhinni, azt, amit a Biblia róla ír. Márpedig az imakönyveinkben vannak megvallások erről, hogy kik vagyunk Krisztusban. Ezt ajánlom szíves figyelmetekbe, hogy erősödjetek, a *hit-izmotok* erősödjön. A *tudat*, hogy a nagyobb lakik bennünk, az erő bennünk van, és fel vagyunk ruházva hatalmasan, meg vagyunk erősítve, ezért merd Isten gondolatait és *szavait*, amik itt vannak a Bibliában úgy gondolni, ahogy oda van írva.

Alsó tagozatban egyszer a házi feladattal otthon egy kicsit segítségre szorultam, és anyukám igyekezett segíteni, de én kötöttem az ebet a karóhoz, hogy a tanító bácsi azt mondta, hogy így és így kell csinálni, akkor az úgy kell megoldani, azon nem lehet változtatni. Te is merd elhinni, hogy ami a Bibliában le van írva rólad, aminek Isten *nevez téged* – győztesnek, királynak, királykisasszonynak, hatalommal felruházottnak, áldottnak –, az úgy van.

Ahogy naponta végig megyek a telkünkön, mindig megvallom: Köszönöm Uram, *áldottak* vagyunk! Ha ennyire meg vagyunk *erősítve*, akkor ez azt is jelenti, hogy Isten képessé tett arra, hogy *rálépjünk* a gyengeség nyakára, a félelem, a tehetetlenség, a kudarc nyakára, és sorolhatnám. A következő Igében megnézzük, hogy *sikert* és *békességet* milyen módon érhetünk el.

Zsidó 4:3 Mert mi, hívők, bemegyünk a nyugodalomba, miképpen megmondotta: Amint megesküdtem az én haragomban, nem fogak bemenni az én nyugodalmamba, jóllehet munkáit a világ megalapításától kezdve elvégezte.

Az első rész az *újszövetségre* vonatkozik, a második idézet az *ószövetségből*. Emlékezzetek, hogy Kánaán földjére csak 40 év múlva mehettek be, és ennek egyetlen oka volt, a hitetlenség. Elment a 12 kém, ebből visszajött 10 negatív jelentéssel, 2 pozitív jelentéssel, de a nép a hitetlen jelentésnek hitt.

Azt mondja Isten, hogy bemehetünk a *nyugodalomba*. Sikert és *békességet* úgy érhetünk el, hogy *engedjük munkálkodni* Istent az életünkben, az *érdeünkben*. Nem egyedül akarunk mindent elvégezni. Tegnap arról is szólt előljárónk a központi alkalmon, hogy vannak pásztorok és szolgálók, akik egyedül akarnak elvégezni mindent. A nyáj összes problémáját meg akarják oldani, és három év múlva kifulladásra és kidőlnek a szolgálatból.

Néha a keresztényeknek *nemet* is kell tudni mondani. Én örülök, ha jöttök kérdésekkel, mert ebből mindannyian épülünk. Így a pásztor is fel tud készülni egy hasonló esetre. Mindenkinek *világosságot* ad, amikor a kérdésre megjön a válasz. Én szeretek az Úrral eltűnődni, hogy Uram, akkor ez hogyan is van, és mint is van. És szépen lassan jön a világosság.

Hogyan engedjük *munkálkodni* az Urat? *Oldás és kötés* hatalma alapján. Mert a gonosznak *megtiltjuk* a munkálkodását, Istennek pedig *megengedjük*. Engedd te is, hogy Ő végezze el a dolgaidnak nagy részét. Mikor te úgy látod, hogy már nincs megoldás, akkor mindenkor az Istenben bízz.

Sokan vannak úgy, hogy *átadják* az Úrnak a problémát, utána mindketten munkálkodnak, hogy *én is segítek* neked Uram. És mikor nincs semmi eredmény, akkor *végre leteszik*, hogy Uram, most tényleg nem nyúlok ehhez, ez már a tiéd, mert én már nem tudok mit tenni. Mikor *átadjuk* az Úrnak teljes bizodalommal, akkor jön a *megnyugvás*, a békesség.

A teljes bizodalom kb. azt jelenti, amikor mi gyermekek voltunk, hova futottunk? Anyuhoz, apuhoz futottunk, és kértünk tőle valamit. Ezt szeretném, azt szeretném... De sokszor nem is kellett kérni, mert reggeli, ebéd, vacsora, az természetes volt, hogy tálalva van, mert a szülő feladata, hogy gondoskodik a gyermekéről. Most pedig ugyanígy *Istenre tudjuk bízni* magunkat. Legyünk olyanok, mint a gyermekek. – ezt mondja a Biblia.

K. Hagint egyszer megkérdezték: ma hogy állsz a csatával, és a hullámvölgyekkel, hogy egyszer fönt, egyszer lent? Azt mondta: nincs semmiféle csata. Én *mindig győzelembe* járok. Nincs semmiféle völgy. Én *mindig a csúcson* vagyok. Ezek szerint meg lehet tenni, ha Hagin az élettapasztalatával ezt írta le. Mert mi győztesek vagyunk. Munkába állítjuk.

A Wigglesworth nevét már hallottátok. Több mint egy tucat ember támadt fel a szolgálata során. Isten ilyen hatalmasan használta. Egyszer valaki azt mondta neki: ön nem akar ki! A válasz: igen, én tudom, hogy a *nagyobb* van bennem, és *Ő végzi* a munkát!

Hogyan végzi Isten a munkát, amit átadunk neki? Hogyan tudjuk munkába állítani? A *hitünk* által. *Fel szabadítjuk* Krisztus erejét bennünk, és *munkára* fogjuk. Tanuld meg te is *átengedni* a teret. Az ima az gyakorlatilag *engedély* a munkálkodásra.

Isten semmit nem tesz addig, míg valaki meg nem kéri. Egy ügyvéd sem fog semmit tenni addig, amíg valaki oda nem megy valamilyen kéréssel (pl. írjon meg egy szerződést). Tehát Istennek kell egy *felhatalmazás*. Azért van szüksége felhatalmazásra, mert az embernek adta a *szabad akaratot*, és Ő ezt soha nem fogja visszavonni.

De amikor az ember hoz egy döntést, és néha Isten Igéjével ellentétes döntést hoz, akkor sem fogja Isten rád erőltetni az Ő akaratát. Idősek körében előfordul az, hogy megunják már az életet, a szenvedést, s feladják egyszerűen. Pedig az Ige mit ír? Hány év van a *garancialevelünkön*? 120 év!

De nem fogadják el sokat, mert ha mondom valakinek, mindjárt arra gondolnak, hogy betegség, nyomor, szenvedés, fájdalom. De nem úgy írja! Hanem *egészségesen*. Mert megkaptuk a hatalmat Jézus Krisztusban, hogy így éljünk. Csak az emberek túlnyomó része nem ismeri ezt. *Az ismeret hiánya* miatt szenvednek.

Ha egy idős ember azt mondja, én 80 éves vagyok, és be akarom fejezni az életemet, mit lehet tenni egy ilyen esetben? Nem túl sokat. Aki szoros kapcsolatban van vele, személyesen kér tőle tanácsot, akkor, amit tudunk tenni ebben az esetben, lelki vigaszt adni, és elmondani neki az igazságot.

Az Isten *120 egészséges évet* rendelt az embernek. Kérdés, hogy megérti-e, beveszi-e, elfogadja-e. Lehet még imádkozni, hogy Isten adjon bölcsességet, *kijelentést* az Ő igazságából. Isten *nem fogja átlépni* az ember akaratát, aki azt mondja: nekem a 80 év elég. Ahogy dönt az ember, az úgy van. Ha úgy dönt, még akar élni 20 évet – a Bibliába is van erre példa – akkor meglesz neki. Akkor meglesz neki!

Egy példa, hogyan tudjuk átengedni a teret Istennek: Otthon megnézhetitek, nagyon rövid Ige, elmondom: **Jóel 3:10 ... a gyenge mondja, hogy erős vagyok.** – ennyi. Ha valaki gyenge, akkor *vesse el* a szavakkal az erőt, a *felépülést*. Ha valaki szűkölködik, akkor mondja azt: *gazdag* vagyok. Ha depresszió kerülget: *Krisztus elméje* az enyém – vallja meg.

Ezt az Igét nagyon sok mindenre rá lehet húzni. Gyenge mondja, hogy erős vagyok. Az *erős* szó jelenti a héberben a *hatalmast* és a *hőst* is. Tehát nem csak erős, hanem hatalmas, hős. Bármilyen nehézséggel is nézel szembe, mindig van *válasz*. Ez pedig nem más, mint Isten *Igéje*. Ez a legjobb válasz.

Egy pásztor testvérem egy bizonyosságot osztott meg velem. Egyik báránkjára egy enyhe kemót kap most éppen, és azt mondta az orvosa, hogy itt ember nem segíthet, aki segíthet, az az, aki a *keresztén* volt. És ez hatalmas *erősítést* adott ennek a testvérasszonynak, egy nagy lökést. Az orvosok szerint az állapota miatt neki már nem lenne szabad élni.

Tehát a *válasz az Igében* van! Tudd meg, hogy a helyzetedre *mit mond* az Ige. Utána *cselekedd* meg! *Valld* meg! S jön a *megoldás*.

K. Hagint, mint pásztor is megkérdezték, hogy most mit tehetünk? Azt mondta: ez egyszerű és rövid válasz, a *megismert igazság alapján cselekszünk*. Azaz abban a *világosságban járunk*, amit Isten adott nekünk, és amivel per pillanat rendelkezünk. Természetesen ez a világosság napról-napra *növekszik*, ahogy haladunk az Igében előre, és haladunk az Úrral. Tehát *nem elég elvben* egyetérteni az Igével. Tudom, hogy az *Igében* van a megoldás. Tudom, hogy az Úr Jézus a *megoldás* a számomra.

Tudom, hogy rossz szavakat szoktam kimondani. Nem mindig a hittel teli szavakat szoktam kimondani. Ez már egy eredmény egyébként, ha valaki ezt *felismeri*, mert tudja a következő lépést. Mert magában az elvben való egyetértés nem elég önmagában, cselekedni kell, és kimondani. Megvallani az Igét. Akkor jön valóságba. Akkor fog tőled eltűnné, akkor jön a szabadulás, áttörés.

A pásztorok sok esetben nem tehetnek mást, „csak” *tanítanak*, mert az Ige azt mondja, hogy *te állj ellen* az ördögnek. A pásztor legfeljebb imában segít, de igazából *neked* kell ellenállni az ördögnek. Másik helyen a Biblia azt mondja, hogy *újítsd meg a gondolkodásodat*. Ne a régi kerékvágásban haladjál.

A pásztor tanítani tud, hogy merre *haladjál*, vagy milyen témákat olvass. De nem tudja helyettesíteni a gondolkodásodat megújítani. Értitek? Tehát a pásztor tanít, de ki *mennyit vesz el* abból, mennyit hasznosít, s úgy fogja a *gyümölcsét* annak élvezni. Amikor Isten *Igéje alapján* cselekszünk, vagy megvalljuk – ez alternatíva, hogy cselekedni vagy megvallani kell az Igét – , *kiváltja* Istennek a *beavatkozását*. Tehát ez *jogosítja fel* Istent arra, hogy belépjen a helyzetünkbe.

Előbb említettem az imát is. Az ima is ilyen. Megkérjük, hogy *Ő* jöjjön és segítsen. Uram itt ez a helyzet, légy a segítségünk ebben, küld a Szent Szellemet, és tisztítsd ki az én testemet, gondolataimat. Te egyedül, én úgy látom, kevés vagyok. Kérjél *segítséget*. Ezzel Isten *munkába fog állni*, mert felhatalmaztad. Mert *felhatalmazás* nélkül nem fog beavatkozni, mert amikor az egyik beavatkozik a másik dolgába, az ilyen helyzetekből még háború is lehet.

Egyik esetben K. Hagin elindult egy családot meglátogatni, anyukája figyelmeztette: *kisfiam bajba ne kerülj!* Hagin azt felelte: és soha nem kerülök bajba! Találkozott a hölgygel, aki egyfolytában szitkozódott. Hagin nem szólt, *munkára fogta* az Urat, és magában úgy sóhajtott föl az Úrhoz: ez az asszony nem tehet róla, hogy az ördögi természet van benne, ezért szitkozódik és átkozódik.

A „Nagyobb bennem” *tudat* alapján cselekedett, azaz nem szólt semmit. Ebben az esetben ezt kellett tennie. Te is *használd ki* Isten erejét és munkálkodását. Te is *állítsd munkába* szükség esetén. Az asszony megérezhette, hogy Haginnek megeshetett a szíve rajta.

Annak ellenére, hogy egy szót nem szólt, ránézett Haginre, a szava elakadt, és megkérte, hogy imádkozzon érte. Tegye a kezét a fejére, és *imádkozzon érte*. Ez hogy történhetett meg szavak és fizikai cselekedetek nélkül? Mert nem fogta le, nem kötözte le, nem bilincselte meg, ezt a majdnem örvényező asszonyt. Istent munkára fogta, és *Isten munkálkodott* az asszony szívébe, megnyitotta a szívét.

Újjászületésünk alkalmából a Nagyobb *költözik* a bensőnkbe. Ne felejtsetek el, hogy *Jézus nagyobb*, mint az ördög! Mondjuk csak együtt: Jézus nagyobb, mint az ördög! És Jézus bennem lakozik. Az ördög pedig a talpam alá vettetett, és én győzelemben járok. Halleluja!

Tehát ahogy mi az Igén elkezdünk *cselekedni*, úgy a Nagyobb el tud kezdeni *munkálkodni*. Ha valaki testből akarja megoldani a problémáit, akkor a Nagyobb nem tud munkába lépni. Mert a mi *testi* cselekedetünk *elzárja* a Nagyobb útját.

Akkor nincs hasznunkra, az a nagyobb, aki bennünk van, az, aki megerősített bennünket, és nincs hasznunkra a kereszten elvégzett munkája, a megváltás műve. Hogy megváltást nyertünk a betegségtől, szegénységtől, s örök életünk van. És győzedelmes életre hívtunk el.

A történet úgy szól: volt egy Elizeus próféta, aki Istentől kapott *kinyilatkoztatást*, hogy az ellenség mit tervez. Megmondta Izrael királyának, hogy az ellenség hol fog betörni, és az ellenség mindig kudarcot vallott. Az ellenséges király elkezdte tudakozni a hadvezérei között, hogy ki az áruló, ki a besúgó, mert Izrael királya mindig mindent tud.

Azt mondták: nincs áruló közöttünk, hanem odaát van egy *próféta*, aki Istentől mindig megkapja az információt, hogy mi hol akarunk betörni. Erre elindultak, hogy Elizeust elfogják, lekapcsolják, és magukkal vigyék, hogy ne tudja a királynak besúgni, hogy hol akarnak betörni.

2 Királyok 6:15-17 felelvén pedig jókor reggel az Isten emberének szolgálja, kiméne, és ímé seregek vették körül a várost, és lovak és szekerek. És monda néki az ő szolgálja: jaj, jaj édes uram! Mit cselekedjünk? Felele ő: Ne félj, Mert többen vannak, akik velünk vannak, mint akik övelük. És imádkozott Elizeus és monda: Oh Uram! Nyisd meg

kérlek az ő szemeit, hadd lásson. És megnyitá az Úr a szolga szemeit és látta, és ímé a hegy rakva volt tüzes lovakkal és szekerekkel Elizeus körül. Ámen.

Tehát ahogy egyik reggel felébredtek, és ahogy dörzsöli a szemét Elizeus szolgálója, látja, hogy az ellenség körbevette a várost. Az előbb említett célból, hogy Elizeust kiiktassák. Megijedt, mert a *fizikai síkon* tekintett a láthatókra.

Jaj, édes uram, most mit tegyünk? Istenünk, mit tegyünk? Elizeus tudta, hogy nincsenek egyedül, mert itt van *Isten hadserege* is. Kérte az Urat, hogy adjon a szolgálójának egy bepillantást a szellemi világba. Egyszer csak ő is látta, hogy a mennyei sereg ott volt körülöttük. Ez Dótán városánál volt.

Ne felejtjük el, hogy van az a bizonyos idővonal, hitvonal: amikor a fizikai síkra tekintünk, akkor az *időben* vagyunk, *testben* vagyunk. Amikor felfelé nézünk a szellemünk által, akkor *hitben* látunk, és látjuk a megoldást, a mennyei seregeket is, az angyalok segítségét is. Isten a *szolgáló angyalokat* mellénk rendelte szolgálatra, munkavégzésre.

Zsidó 1:14 Avagy nem szolgáló szellemek-é mindazok, elküldve szolgálatra azokért, akik öröklük az üdvösséget?

Nekünk megvan az *üdvösségünk*, mert befogadtuk az Úr Jézus Krisztust egy *tudatos* döntéssel, miután megtudtuk, hogy miért is mondtuk gyermekkorunkban annyiszor a „hiszek egy” imáját. Erzsébet is említette, hogy ő is hitt Jézusban, járt a templomba, de nem tudta, miért is van ez a megvallás, ez a megvallás imája.

Tehát az angyalok arra várnak, hogy te *munkába állítsd* őket. Küld ki – ez az oldás hatalma – *eloldom, kiküldöm* az angyalokat, hogy végezzék el ezt és azt. Hogy *hozzák be* ezt és azt. Egy biztos, hogy *rajtad áll*, hogy munkára fogod-e az angyalokat, szellemi erőket, vagy sem, és az is, hogy mikor.

Van az a példa, ami sokszor napirenden van. Az Apostolok cselekedetei 16-ban olvashatjátok majd otthon, hogy Pált és Silást bebörtönözték. Csupán azért, mert az evangéliumot hirdették. Megverték őket és bezárták, kezüket és lábukat lezárták, és mivel nem tudtak mást csinálni, az életüknek ezen szakaszában, a *legsötétebb* órájában, éjfélkor imádkoztak, és *dicsérték* Istent. Az imádkozásban bizonyára *átadták* az Úrnak a *munkálkodás jogát*, mert ők fizikailag teljesen mozgásképtelenek voltak a bilincsek miatt.

Mi történt? Jött Istentől *természetfeletti szabadítása*. Leszállt a kenet, jöttek az angyalok és szabaddá váltak, felpattantak az ajtók, a bilincsek. Egy biztos, hogy ebben egy szikra testi cselekedet, erőlködés nem volt, mert a kezüket és lábukat nem tudták kihúzni a kalodából. Egyedül az Úr munkája. Az Úr munkálkodásának köszönhető.

Józsué 6:1-4 is egy olyan történet, ahol *Isten munkálkodott*. Józsué elindult Jerikó bevételeire. A szolgálata alatt ez volt az első város, amit ő bevett. Igazából a pályájának a kezdetén lehetett ez. Jerikóban élők bezárták magukat a várfal mögé. Se ki, se be senki nem mehetett.

Gondoljatok az egri várra, ami eléggé magas van, talán kirándulás során jártatok ott. Gyalogszerrel nem igazán lehet bevenni. Magas falak, és a hős egri vitézek még az akkori ellenséget is visszaverték. Józsué a katonáival ilyen várfal alatt áll. Isten *megmondja*, hogy Ő hogyan *képzelte el* a vár bevételeit.

Józsué 6:1-4 Józsué pedig be – és elzárkózott vala az Izrael fiai miatt, se ki nem jöhetett, se be nem mehetett senki. És monda az Úr Józsuénak: Lásd! Kezedbe adtam Jerikót és királyát a sereg vitézeivel együtt. Azért járjátok körül a várost mind ti hadakozó emberek, megkerülvén egyszer a várost. Így cselekedjél hat napon át. És hét pap hordozzon hét kos szarvból való kürtöt a láda előtt: a hetedik napon azonban hétszer kerüljétek meg a várost, a papok pedig kürtöljenek a kürtökkel. És ha majd belefújnak a kos szarvába, mihelyt meghalljátok a kürtnek savát, kiáltson fel az egész nép nagy kiáltással, és leszakad a város kőfala magától, és felmegy arra a nép mindenki az előtt való helyen.

Figyeljétek meg: Isten *előre mondja*, hogy kezembe *adtam* a várost, holott fizikailag még el van zárva a várfal mögé. Ez pontosan azzal egyezik meg, amikor Isten mondta Ábrahámnak, hogy sok nép atyjává *tettelek* téged. És 25 év után jött meg a gyermekáldás. Tehát *hitben szólt* Isten, hogy ezt a várost neked adtam. Mennyünk tovább.

Józsué 6:10 A népnek pedig parancsolt Józsué, mondván: Ne kiáltsatok, hangotokat se hallassátok, és szó se jöjjön ki szátokból addig a napig, amíg azt mondom néktek: Kiáltsatok, és akkor kiáltsatok.

Tehát szó se jöjjön ki a szájukból. Nehogy hitetlenséget mondjanak, és tönkretegyék Isten tervét. Néha bölcs dolog csendben maradni. Folytassuk a 15-16. versel. Itt most már *engedelmesen* Istenre bízták a dolgot, ahogy *Isten eltervezte*, és nem az ő saját elméjükből tették ezt.

Bizonyára mikor Józsué összehívta a vezéreit, hogy hat napig egyszer körbejárjuk a várat, és dicsérjük az Urat, és kürtölünk, hetedik napon hétszer megteesszük. S akkor lehet, hogy úgy gondolták a hadvezérek, hogy a vezérüknek lehet, hogy éppen napszúrása van. Mert katonák nem erre vannak kiképezve, hanem hogy harcoljanak.

Józsué 6:15-16 És lőn a hetedik napon, hogy felkelének, mihelyt a hajnal feljöve, és megkerülék a várost a szokott módon hétszer: csak ezen a napon kerülék meg a várost hétszer. És lőn, hogy a hetedik forduláskor kürtölnek vala a papok a kürtökkel. Józsué pedig monda a népnek: kiáltsatok, mert néktek adta az Úr a várost.

Még mindig nem az övéké a város, de azt mondják, hogy *megvan* nekünk ez a város. Mert a *hit az előre lát*, és előre szól. Utána jön *valóságba*. És a 20. verset olvassuk. Képzeljétek el, a Jerikói hadsereg fenn a várból milyen gúnyal és vigyorogva nézhette Józsuének a seregét, aki körbe-körbe sétál a hat napon, a hetedik napon hétszer, hogy mit akarnak ezek itt.

Józsué 6:20 Kiált azért a nép, mihelyt kürtölnek a kürtökkel. Lőn ugyanis, amint meghallotta a nép a kürtnek szavát, kiált a nép, nagy kiáltással, és leszakad a kőfal magától, és felment a nép a városban, mindenki az előtte való helyen, és bevették a várost.

Magyarul *kidőlt* a várfal. S nem kellett ajtót betörni, szabad volt a bejárás a városba, és *elfoglalták*. Nem álltak neki ostromolni, ahogy elképzelték, hanem *Istenre bízták* a dolgot, és elfogadták *Isten tervét*. Erre *bólintottak*, és Isten *véghezvitte*. Nincs semmilyen fizikai megnyilvánulás, csata.

Csak azt tették, hogy *dicsérték* az Urat, hogy Ő Nagyobb, és Ő *el tudja végezni*, hogy bevegyék a várat. Ezzel fogták Isten *munkára*, és Isten a kezükre *adta* a várost. Mert teljesen *rá hagyatkoztak*, bíztak az Úrban, mint gyermek a szüleiben.

A *győzelem* szoros összefüggésben van a *gondolkodásmóddal*. Alapszabály, hogy ahogy *gondolkodunk*, olyanná válik a *hitünk*, és szívünk teljességéből *szól* a száj. A gondolat, a hit és a száj, ez *összefüggésben* van. Mert a gondolat jelenik meg a szánkon, egy kis áttétellel természetesen.

2 Korinthus 10:5 Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak. Ámen.

Ez az Ige nagyon a szívembe íródott úgy 10 évvel ezelőtt. Chuck Flynn próféta tanított erről egy kaposvári alkalom során. A *magaslat* az, ami Isten igazsága fölé, vagy az *igazságával szemben* emelkedik. A világban nagyon sok elképzelés létezik különböző dolgokról. Akárcsak a jól ismert reinkarnációt említsem. A Biblia szerint nincs, mert azt mondja: *egyszer* meghalunk. Nem kétszer, vagy háromszor. Egyszer meghalunk. Tehát ami Isten *ismerete ellen* emeltetik, azt kell *lerontanunk*.

Először a beérkező *gondolatot azonosítani* szükséges. Hogy Isten Igéjével azonos, vagy ellentétes. Van még most is olyan rendelet Budapesten, hogyha szmogriadó van, akkor egyik

nap csak a páros rendszámú autók mehetnek, másik nap pedig csak a páratlan számúak. Ott is azonosítják az autókat a rendszám alapján, hogy mikor melyik közlekedhet.

Fontos, hogy azonosítsuk a gondolatokat, hogy *Istentől* való, vagy az *ellenségétől* való. Ez alapján engedjük meg, hogy közlekedjen, vagy ne közlekedjen ez a gondolat. Ezt megint nem tudja senki megtenni rajtunk kívül, csak mi. Természetesen a *tanítások* arra szolgálnak, hogy az *igazságot* megismerjük, és ennek a *világosságában* járjunk.

Tehát az *ellenséges* gondolatot azonnal *ki kell vetnünk*. Egy pillanatnyi ideig sem szabad, hogy elgondolkodjunk rajta. Tegnap nagyon jó tanácsot kaptam az Úrtól a lányaimon keresztül. Hogyha megérkezik egy rossz gondolat – normális minden otthon a családban, mindenki egészséges, igazából egy átlag normál életet él egy család –, de jön a gondolat, hogy jövő héten mit eszel? Lesz-e pénzed? Vagy ehhez hasonló aggályok. Hát ezt az *aggályt* azonnal *vissza kell utasítani*, és ennek a *helyét betölteni* hálaadással.

Beszélhetsz az Úrral: Uram ezt a gondolatot felismertem, ez nem tőled van. Ezt visszautasítom, felveszem velem a jobblábas kapcsolatot, kirúgom, többet ezen nem gondolkodom, és hálát adok Neked, hogy Te a kereszten gyarapodóvá tettél, bővülődővé tettél engem. Itt van a Bibliában az ígélet!

Filippi 4:19 Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteiket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban.

De senki nem tudja *megállítani* a rossz gondolatokat rajtad kívül, csak *te*. Tehát megfogni a grabancát, és ezt mondani: ennek itt van vége, punktum! Ez a gondolat többet az elmében nem uralkodhat!

Mivel az ördög és serege az újjászületett keresztényekben nem tud helyet kapni, mert a szellemünkben az Úr Jézus van és a Szelleme. Két dudás nem fér meg egy csárdában! Vannak olyan keresztények, akik ezt nem hiszik el, és azt mondják tévesen: démon van bennem.

Nem lehet benne, mert az Ige ezt írja. Mert a vesztes nem fog odamenni a győzteshez, ez nyilvánvaló. A lényeg az, hogy a *Nagyobb bennünk* lakik, viszont az *ellenség kívülről* piszkálhat, akár tüneteket tehet a hívő testére, az elméjébe rossz gondolatokat.

Az *elmébe* egy harc folyik, és itt nagyon fontos *megállni*. Megállni az Igébe. Nem tudok rá más megoldást, el fogom kezdeni tanulmányozni ezt a területet, mert most többen fordultak ilyen depressziós dologgal hozzám.

Az *elmében háború* folyik, és rajtunk múlik, hogy mit engedünk meg, hogy a *világi* gondolatokat engedjük meg, vagy az *isteni* gondolatokat. A világban élünk, azonban nem szigetelődhetünk el a világtól. De élhetünk úgy, hogy a világi dolgokból és világi mércékből nem kérünk. Hanem maradunk Isten *Igéje mellett*.

Amikor elmentek a munkahelyre, vagy bárhova egy közegbe, boltba, stb. akkor a *szellemedet zárd le*, mint egy hálóságot, ez a *kötés hatalma*. És tudjátok, a *félelem* egy gonosz szellem. Tehát a gonosz szellemet Jézus nevébe el lehet *küldeni*. Ha nem ismered fel, hogy a problémáid abból adódnak, hogy a gonosz szellem, a félelem szelleme szurka-piszkál, addig nem lesz változás.

Mikor *felismered*, hogy neked *hatalmad* van, és *ki* vagy Krisztusban, akkor *kirúghatod*. Nem kell neki hinni. Állítsd szembe az *Igét*. Jézus mindig ezt tette, mikor jött az ördög és kísértette. Mindig ezt mondta: meg van írva! És tegyél oda egy Igét.

Benny Hinn szintén egy nagy evangélistája az Úrnak. Többen már ismeritek. Budapesten is volt már egyszer. Budapesten sem lehetett odamenni hozzá. Voltunk az Úr kegyelméből Essenben és Berlinben is, igazából nem lehet megközelíteni. Tévesen először azt gondoltam: fél. Akkor hol van a hite? De ez nem a félelme. Egyszerűen, ha valaki egy negatív dolgot ráönt, ez a *szolgálatában visszatartja* őt.

Történt, hogy egyszer a testvérével elment a városba, megállt egy benzinkútnál, és míg a testvére bement fizetni, valaki odaszaladt hozzá, és azt mondta: te *hamis tanító* vagy. És tudjátok, ez *felkavarta* a bensőjét, és a *gondolataiban* ez mindig visszatért, mint a bizonyos

kerékvágásba a kocsikerék, amely nem akar kijönni, vagy csak egy idő múlva jön ki. Így nem tud figyelni úgy a Szent Szellemre.

Az ő szolgálata is teljesen a Szent Szellemre van alapozva, hogy mikor mit tegyen, kiért imádkozzon, mire van gyógyító kenet. Itt értettem meg azt, hogy ezért neki vigyázni kell az elméjére, *elméje tisztaságára*. Mert minden, amit befogadunk információt, az egy lenyomatot hagy bennünk, mint a fényképezőgép filmjén a fény, amint a lencsén keresztül beérkezik.

Neked módodban áll egy tudatos *döntést* hozni, hogy *úgy gondolkodj*, ahogy az Isten írta:

Filippi 4:8 Továbbá atyámfiai, csak azokról gondolkodjatok, amik igazak, amik tisztességesek, amik igazságosak, amik tiszták, amik kedvesek, amik jó hírűek, ha van valami erény, és ha van valami dicséret.

Én azt ajánlom, írjátok ki ezt az Igét egy papírra, a hűtőszekrényre, üzenő táblára, hogy sokszor a szemetek elé kerüljön, hogy ez *beívódjon* a szívetekben. Hitben *gondolkodjatok*, hitben *járjatok*, hitben *beszéljete*k, és hitben *cselekedjete*k.

Nem tudom milyen gondolkodása lehetett annak a budapesti testvérnek, aki elkezdte egyszer csak felhívni a szenteket, mert valószínű, nem tetszett neki bizonyos megnyilvánulásuk. Telefonon közölte velük, ne menjenek a gyülekezetben. Természetesen senkinek *sincs joga*, hogy valakit is kizárjon a gyülekezetből. Csak a pásztornak van joga hozzá.

Ugyanis a Biblia azt írja, hogy a betegnek van szüksége az orvosra. Tehát szükség van az embereknek a *világosságra*, hogy ez által *szabadulást* nyerjenek. Az *igazság* hozza meg a szabadulást.

Egy érdekes viccel zárom: Móricka ellenőrzőjébe beírja a tanító néni, hogy kedves szülők. Tessék szíves megfürdetni ezt a gyermeket, mert egy kicsit illatos. Visszaírnak a szülők: nem szagolni, *tanítani!*

Esélyt kell adni mindenkinek arra, hogy növekedjen. Esélyt adni. Mindegy hogyan néz ki, de az alaphelyzet az, hogy bárhogy beszél, bármit tesz, a lehetőséget a növekedésre mindenkinek meg kell adni. Mert növekedés nélkül nem tud feljebb menni a létrán. Szintről-szintre nem tud növekedni.

Isten azért hozta létre a gyülekezeteket, hogy akik érdeklődnek Isten dolgai iránt, azok megkapják a mennyei *étrendet*, táplálékot, és ez által növekedjenek, *szabaddá* váljanak, és *haladjanak* előre. Hallelúja.

Hatalmasan *megerősített* vagy a Krisztusban. Minden gonosz gondolatot megtiltunk, levágunk. A *hit pajzsával* ellene megyünk a gonosznak a Jézus nevében. Köszönjük Uram a Te bölcsességedet, szeretetedet, erődöt, a megtartó kegyelmed. Megvalljuk, hogy Krisztus értünk halt meg. Hatalmasan megerősített vagy Krisztusban. Járj az *Ő útján*. Cselekedd az Igét, *valld* meg az Igét, és jön a *változás*, a Jézus nevében.

Tied minden dicsőség mennyen és földön, Uram. Köszönjük Úr Jézus a kereszten bevégzett munkádat. Köszönjük a szent véráldozatodat. Hálát adunk, hogy megerősítettünk hatalmasan Krisztusban. Jézus nevében. Ámen.

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.